

Parfum de ghiocei

Ina M.

Parfum dulce și miros de verde...
Pădurea albă soarelui îi râde,
Cu mantie de vânt alerg călduț
Spre ghiocelul alb și mai micuț!

Îngenunchez și îmi cobor cuvânt,
Să intre încântarea în pământ
Ca ghiocelului sfios și mic
Să-i dea dulceața mierii pic cu pic.

Cu capul aplecat mă rog în gând
Ca și copacii-n muguri, fremătând,
Să se înfioare în pastel de flori,
Să își dezgroape-a verdelui comori.

Cu ochii fermecați sărut splendoarea,
Pun aripi amintirilor, culoarea
Care îmbracă-n valuri azurii
Cerul voios...râde în cochilii!

În zbor bezmetic gâzele-amorțite,
Sub voal de viață, mici și ispitite
De raze ce le dau nectarul viu
Se-nalță... se desprind din pământiu.

Adio iarnă, bine c-ai plecat!
Acum trăiesc așa cum am visat:
Toți ghiocelii albi și parfumați
Sunt cu recunoștință-îmbrățișați!